

enkel tijdschrift werd deze methode genoemd, welke in 1932 door MC PHEETERS en MERKERT uitvoeriger beschreven werd".

Het gummisponsverband bij *ulcus cruris varicosum* is uitgevonden door prof. G. NOBL in Weenen, die het sinds 20 jaar voorstaat en toepast. Op zijn aanwijzing vervaardigt de firma REITHOFFER, Kärntnerstrasse 42, Weenen, groote gummisponsplaten in verschillende dikten, zoodat voor elk geval er een stuk van de vereischte afmeting kan worden afgeknipt.

MC PHEETERS past het gummisponsverband in Minneapolis sinds eenige jaren toe; hij beschreef de toepassing van dit verband al in zijn boek *Varicose Veins* in 1930.

Daar ik met dit verband dezelfde gunstige ervaringen heb als IMMINK, heb ik in mijn boekje *Moderne behandeling van varices en ulcus cruris* de toepassing van dit verband beschreven en trachten te verduidelijken met drie opeenvolgende photo's.

Mijn manier verschilt in enkele kleinigheden van de zijne, namelijk: ik leg geen gummisponsverband aan over een secundair geïnfecteerd ulcus, daar ik dit niet wil „dichtmetselen". Ik geef dan eerst omslagen met permanganas kalicus 1: 10000. tot het ulcus gereinigd is. Is er dan in de nabijheid van het ulcus een spatader, die duidelijk schuld heeft aan de slechte genezing, dan scleroseer ik deze eerst. Nage-noeg steeds sluit zich hierna het ulcus spoedig, en heb ik mijn patiënt de onaange-naambeden van het sponsverband (hevige pijn de eerste dagen) bespaard.

Ik ga dus slechts over tot toepassing van het gummisponsverband, als er geen duidelijk schuldige spatader in de nabijheid van het ulcus is, en bij de ulcera na thrombophlebitis der diepe venae, waar geen spataders te scleroseeren zijn.

Met genoegen lees ik uit IMMINK's artikel, dat hij mijn opvatting deelt, dat spataders *opereeren* moet worden vervangen door de ongevaarlijker en betere methode van het scleroseeren.

Batavia C., December 1934.

J. E. VAN DER KAADEN, huidaarts.

ERFELIJKHEIDSLEER EN HUWELIJK VAN VERWANTEN.

De in dit *Tijdschrift* (blz. 5264, 5576 en 5751) voorkomende gedachtenwisseling is mij aanleiding het volgende op te merken.

Het lijkt mij niet moeilijk in te zien, dat men van het consanguine huwelijk vocral een ongunstigen invloed op het nageslacht zal kunnen verwachten. Immers bij den mensch overweegt verreweg de *recessieve* overerving. *Dominante* overerving komt in hoofdzaak alleen voor bij afwijkingen, die zeldzaam zijn, zooals chorea van HUNTINGTON en erfelijke phalanxsynostose, waarover de wijze van overerving onlangs door J. MESTERN werd medegedeeld, of bij toestanden, die in den regel weinig beteekenis voor den mensch hebben, zooals brachydactylie, elliptische vorm der roode bloedlichaampjes (w. ROTTER 1933) en contractuur van DUPUYTREN (zie referaat van ondergeteekende, dit *Tijdschrift* 1934, III, blz. 3180). Ten opzichte van de meest voorkomende en uit maatschappelijk oogpunt belangrijke toestanden zooals doofstomheid, tuberculose, schizofrenie e. a. geldt echter de recessieve erfelijkheid. De tegengestelde, gezonde erfactor heeft als het ware een overwicht. Manifestatie van den ziekelijken aanleg zal dus slechts plaats vinden, wanneer *beide* ascendenten dragers ervan zijn, zooals de ervaring bevestigt. Een dergelijke overeenkomst zal nu ongetwijfeld vaker voorkomen in consanguine dan in andere huwelijken. Ook schijnbaar gezonde personen zijn menigmaal dragers van ongunstige, verscholen erfactoren, zonder dat men dit met eenige zekerheid (behoudens wellicht enkele gevallen) kan nagaan. Gunstige combinaties — het lijkt mij beter om niet meer te spreken van regeneratie, evenals men tegenwoordig niet meer gewaagt van degeneratie zooals voorheen — kunnen van theoretisch standpunt verwacht worden, doch daaromtrent bestaat veel minder zekerheid; bovendien heeft de taak van den arts vooral betrekking op ziekten en het voorkómen daarvan. Slechts in dat verband wordt ook zijn raad gevraagd. Hij zal de huwelijken van

bloedverwanten in het algemeen ontraden. Ook volgens LUNDBORG (1931), LENZ (1932), H. MUCKERMANN (1934) e.a. zijn deze huwelijken ongewenscht.

Ik merk ten slotte op, dat voor de beoordeeling van deze huwelijken nog andere dan geneeskundige (genetische) beweegredenen in aanmerking komen, doch deze kunnen hier buiten beschouwing blijven. Wel meen ik, dat het te denken geeft, dat men reeds van de oudste tijden af heeft gewaarschuwd tegen het consanguine huwelijk. Het was niet alleen volgens de wetgeving van MOZES verboden, doch werd ook door de wetten in het Romeinsche rijk (respectus parentelae) tegengegaan.

Maastricht, 24 December 1934.

J. E. SCHULTE.

TARIEVEN VOOR DIAGNOSTISCHE ONDERZOEKINGEN DOOR HET RIJKSINSTITUUT VOOR DE VOLKSGEZONDHEID.

In het *Ned. Tijdschr. v. Gen.* van 15 Dec. 1934 (blz. 5671) deelt de Directeur van het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid mede, dat volgens een beschikking van den Minister van Sociale Zaken van 1 Januari 1935 af voor het verrichten van een WASSERMANN-reactie f 1.50 in rekening gebracht zal worden.

Ik had als antwoord op deze mededeeling een stroom van protesten verwacht; nu deze echter zijn uitgebleven, wil ik — hoezeer ook een tegenstander van Ingezonden Stukken — er toch even de aandacht op vestigen, wat mijns inziens het gevolg van deze beschikking zal zijn.

Bij patiënten uit de kleine burgerij, zal men, wanneer men een luetische aandoening niet voor hoogstwaarschijnlijk houdt, er voor terugschrikken de WASSERMANN-reactie te doen verrichten, om hen niet noodeloos op kosten te jagen. Op den duur zal men slechts dan het bloed op syphilis laten onderzoeken, als de diagnose door het klinische beeld al vrijwel vaststaat — dus men zal vele gevallen van lues over het hoofd zien. Immers: lues is overal — mits men voortdurend er aan denkt en naar zoekt. Tien venapuncties, waarop ten antwoord komt: WA —, S. G.—, acht ik ruimschoots beloond, wanneer één keer, min of meer onverwacht het antwoord luidt: WA +. Men zal nu minder gauw bloed opzenden, minder aan lues gaan denken en dus zal het aantal foutieve diagnoses toenemen.

En de fondsen? Zullen die in dezen tijd die extra-belasting kunnen dragen? Of verwacht men, dat de patiënten of de geneeskundigen zelf deze extra-onkosten zullen opbrengen?

Terwijl men de medici practici aan den éénen kant door middel van adviesbureaux tot Bevordering van de Hygiëne van Moeder en Kind tracht te steunen in den strijd tegen de syphilis, wordt aan den anderen kant door deze ministerieele beschikking een ernstige belemmering opgeworpen voor de diagnostiek van deze ziekte.

Ik meen te mogen zeggen, dat deze bepaling zeer zeker niet is in het belang van de volksgezondheid.

Zutphen, 24 December 1934.

H. W. VAN LIER.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officieele verslagen, enz..

Het wetsontwerp tot verlenging van den geldigheidsduur van tijdelijke bepalingen betreffende de vaccinatie. — Uit de Memorie van Antwoord aan de Eerste Kamer aangaande dit wetsontwerp blijkt, dat de minister van Sociale Zaken kan instemmen met het gevoelen van de leden, die bezwaren van volkshygiënischen aard zien in de opschorting van de zijdelingsche verplichting tot vaccinatie in verband met schoolbezoek. Hierbij mag men echter niet over het hoofd zien, welke feiten tot die opschorting hebben genoopt en welke feiten een beletsel vormen om tot inenting te dwingen. Zoo lang het middel niet is gevonden om het gevaar te voorkomen, ja zelfs om het gevaar in oorsprong en wezen te herkennen, mist de overheid het recht tot inenting te dwingen.